

Ik legde mijn elleboog op de leuning en hield m'n kin met m'n hand vast en keek in de duisternis en dacht aan de platte rode zon , die , lang geleden , in de groene golven van den Atlantischen oceaan was ondergegaan , de golven die opliepen met scherpe randen en holle flanken en vielen en opliepen en nu nog oploopen en vallen .

